718/05

Den 3. marts 2005 blev i sag nr. 64.117:

xxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxxxx xxxxxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at kravet var forældet, da det blev anmeldt til selskabet.

Det fremgår af sagen, at selskabet den 18/11 2003 modtog en anmeldelse fra klageren om, at han den 21/11 1998 havde slået nakken, da han var faldet ned ad en stige i forbindelse med rensning af tagrender. I anmeldelsen oplyste klageren desuden, at han efterfølgende havde mærket, at der var noget galt, idet han var øm og havde en følelse af, at det summede i nakken. Den 23/11 1998 havde han konsulteret sin læge, som havde henvist ham til Rigshospitalet, hvor han den 27/11 1998 var blevet undersøgt. Det viste sig, at han havde sammentrykkede halshvirvler, hvilket medførte, at han var blevet opereret den 6/5 1999 og den 26/11 1999.

Til brug for behandling af anmeldelsen rekvirerede selskabet klagerens journaloplysninger fra hans egen læge og fra Rigshospitalet.

Af journalen fra Rigshospitalet fremgår bl.a.:

"**05.05.99 1. indlæggelse**

…

Aktuelle

Pt.'s tilstand er blevet forværret i det sidste halve år. Har snurren i underarme på ulnarsiden og i 3., 4. og 5. finger bilat. Snurrende fornemmelse ned i begge ben på forsiden startende midt på lårene. Smerter i lænden med udstråling i højre ben ved gang. Kan ikke mærke temperaturforskel på lateralsiden af crus bilat. mest udtalt på højre.

Pt.'s gang er blevet usikker. Venstre ben kan bevæges mindre end højre.

Vandladningstrang og skal ofte vente ca. 15 min. før vandladningen kommer i gang.

…

01.02.00, ambulant undersøgelse

Kommer til 3 mdr.'s kontrol her 2 mdr. efter operationen. Der er fremdeles ikke nogle væsentlige ændringer i tilstanden, hvilket jo også betyder, at progressionen er stoppet. Vi gennemgår symptomerne fra første møde punktvis. De er stort set uændret fraset, at vandladningen nok er en anelse bedre.

Pt.'s største problem er aktuelt, at han fortsat og nok i tiltagende grad er generet af smerter fra lænden ned på bagsiden af det højre ben til hælen. Rent klinisk er det næppe muligt at komme det nærmere, da alle symptomer vil være sløret af pt.'s myelopati, og det vil derfor være nødvendigt at lave en CT-skanning af lænden for at afgøre, hvorvidt han kunne have en højresidig prolaps fra nederste diskus.

…

08.03.00

Der er kommet svar på CT-skanning, som ikke viser nogen prolaps. Det betyder, at vi ikke har yderligere tilbud til patienten, hvilket meddeles ham pr. brev."

Efter modtagelse af de lægelige oplysninger meddelte selskabet i skrivelse af 26/2 2004, at det havde vurderet, at hans tilstand efter ulykken havde været stationær siden juni 1999, og at han havde haft kendskab til skaden siden den 5/5 1999. Det var derfor selskabets opfattelse, at skaden var forældet ved udgangen af 2001, jf. den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Klagerens advokat er utilfreds med selskabets afgørelse. I klageskrivelsen anfører han bl.a., at selskabet gør gældende, at sagen er forældet i 2002, uagtet at selskabet end ikke har dokumenteret, at klagerens tilstand er stationær.

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at skaden er forældet. Således anfører selskabet i skrivelse af 5/7 2004 til nævnet bl.a.:

> "I henhold til Forsikringsaftalelovens § 29 forældes krav på erstatning 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket skadelidte fik kundskab om kravet og om, at det var forfaldet og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.
>
> Kravet mod en ulykkesforsikring er forfaldet, når tilstanden efter skaden må anses at være stationær, idet der på det tidspunkt kan fastsættes en méngrad.
>
> Tilstanden er stationær, når det primære behandlingsforløb er afsluttet, og der ikke kan ventes yderligere bedring i tilstanden efter ulykkestilfældet.
>
> Endvidere kræves det i henhold til FAL § 29, at kunden har kundskab om kravet og det er forfaldet.
>
> På baggrund af de lægelige oplysninger vurderede vores lægekonsulent, at tilstanden skønsmæssigt var stationær ca. 6 måneder efter uheldet. Det vil sige i juni 1999 og i hvert fald senest 8. marts 2000, hvor vores kunde blev afsluttet på Rigshospitalet.
>
> Endvidere vurderede vi, at vores kunde havde kundskab om sit krav på erstatning i forbindelse med den første operation 5. maj 1999 og allersenest i marts 2000, hvor han afsluttes på Rigshospitalet med besked om, at der ikke kunne tilbydes yderligere behandling.
>
> Vi meddelte vores kunde i breve af 26. februar 2004 og 17. marts 2004, at hans krav på erstatning var forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29's 2 års regel ved

udgangen af 2001 og allersenest 31. december 2002, hvilket var kalenderåret ud + 2 år efter vores kunde blev afsluttet på Rigshospitalet.

…

Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre afgørelse, idet vores kundes krav, som blev anmeldt vi november 2003, efter vores vurdering er forældet seneste 31. december 2002, jf. ovenfor."

Heroverfor anfører klagerens advokat i skrivelse af 14/7 2004 til nævnet, at klagerens tilstand ikke var stationær på det af selskabet angivne tidspunkt. Advokaten henviser i den forbindelse til skrivelse af 13/4 2004 fra klagerens egen læge, hvoraf fremgår:

"Patienten er i 1999 opereret x 2 for cervikalprolaps og angiver d.d. nedenstående komplikationer:

1. Tiltagende sovende fornemmelse i begge ben fra knæniveau og til tæer. Er tilstede konstant. Skal hver morgen bruge 15 min. på at komme i gang.
   Ændret følesans fx problemer med at skelne koldt og varmt fra hinanden.
2. Nedsat koordinering/styring af begge ben. Kan ikke længere løbe – benene kan ikke løftes op.
   Er faldet talrige gange pga. ujævnt underlag.
3. Ve. ben 'stivner' hvilket giver problemer ved drejning mod højre – det vil ikke bøje i knæleddet.

Pt. har været til fysioterapi u effekt.

Patientens tilstand er ikke stationær - symptomerne er fortsat vekslende."

Hertil svarer selskabet i skrivelse af 2/8 2004 til nævnet bl.a.:

"Som anført i vores brev af 5. juli 2004 til Ankenævnet, må vores kundes tilstand anses for at være stationær ved den primære behandlings afslutning, hvor der ikke har kunnet forventes yderligere bedring af kundens tilstand. Det vil sige senest i marts 2000, hvor han afsluttes på Rigshospitalet med besked om, at der ikke kunne tilbydes yderligere behandling.

Dette er den erstatningsretlige definition af stationærtidspunktet, altså tidspunktet for den primære behandlings afslutninger, som i dette tilfælde var 8. marts 2000 på

Rigshospitalet, hvilket gælder uanset om kundens egen læge måtte mene, at kundens tilstand rent lægeligt ikke er stationær på nuværende tidspunkt mere end 5 år efter ulykken. I denne forbindelse henvises til Dansk Forsikringsret 8. udgave af Henning Jønsson og Lisbeth Kjærgaard side 478 nederst, der vedlægges i kopi.

Endvidere har vores kunde også senest i 2000 kundskab om, at han har et forfaldent krav mod os, idet han får oplyst af Rigshospitalet, at der ikke er yderligere behandlingsmuligheder, jf. journaloplysningerne fra Rigshospitalet og vores brev af 5. juli 2004 til Ankenævnet."

Med henvisning til selskabets bemærkninger har klagerens advokat i skrivelse af 12/8 2004 til nævnet fastholdt, at klagerens tilstand ikke var stationær, og at det derfor ikke var korrekt, når selskabet anførte, at klageren havde kendskab til sit krav i maj 2000. Advokaten henviser afslutningsvist til, at dette ligeledes fremgår af Dansk Forsikringsret, 8 udgave s. 478 nederst.

Selskabet fastholder vedvarende, at klagerens tilstand var stationær, og at kravet dermed var forfaldet senest den 8/3 2000, hvor den ambulante behandling blev afsluttet, og hvor det blev konstateret, at klagerens gener stort set var uændrede. Til støtte for vurderingen af stationærtidspunktet henviser selskabet til Arbejdsskadestyrelsens vejledning nr. 11717 af 31/12 2000 om stationærtidspunktet.

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen, herunder bl.a. de lægelige akter, og finder det herefter godtgjort, at klageren allersenest efter endt behandling i marts 2000 havde kundskab om sit krav og om, at det var forfaldet. Henset hertil finder nævnet, at et eventuelt krav efter ulykken i november 1998 var forældet ved udgangen af 2002, jf. den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Underskrevet i formandens fravær

Henning Jønsson
direktør